

Топ-теми:

- Арешт Ермака
- Корупційна мафія Міндича в Енергоатомі
- Напад Росії на Україну

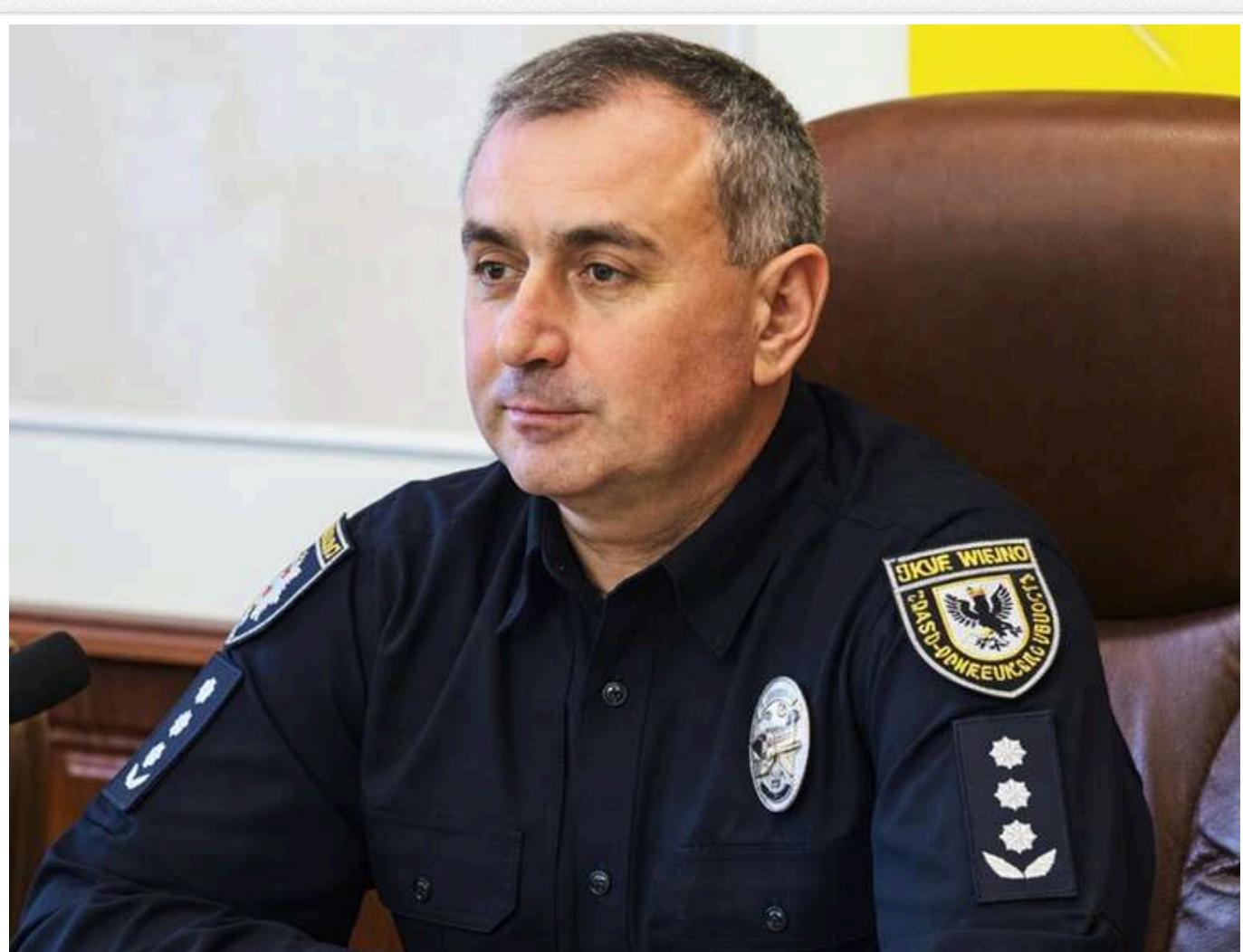
Пошу...

НОВИНИ КОНФЛІКТИ ПОЗИЦІЯ ДУМКА ПОДІЇ ВІЙНА ВІДЕО БЛОГИ

Головна > Статті > Новини > Корупція > Закон як тариф для еліти: чому гучні затримання посадовців перетворилися на імітацію та кризу довіри суспільства

Закон як тариф для еліти: чому гучні затримання посадовців перетворилися на імітацію та кризу довіри суспільства

Читати на руськом

Закон як тариф для еліти: чому гучні затримання посадовців перетворилися на імітацію та кризу довіри суспільства

Гучне викриття порнокартелю в позогах, який очолювали полковники трьох областей, а обслуговував особистий водій заступника міністра МВС, закінчилася класичним катарсисом – блискавичним внесенням мільйонних застав.

Про це пише [Zaxid.net](#).

Поки СБУ та Нацполіція змагаються у якості пресрелізів, а Банкова намагається перебити «полуничкою» токсичний шлейф козницької «Династії», суспільство отримало чергове підтвердження простого правила: закон у цій країні діє як каральний інструмент лише для низових донорів бюджету. Для еліти ж кримінальна стаття — це просто транзитний чек, сума якого легко покривається збитковими ТОВками та задекларованими валізами готівки.

СБУ, Офіс Генерального прокурора та Нацполіція викрили масштабну корупційну схему, у якій фігурують великі силові органи одразу кількох регіонів. За даними слідства, вони могли прикривати діяльність моделей інтернет-платформ із відвертим контентом, гарантуючи їм захист від кримінального переслідування. Не безплатно, звісно.

«Полуничка» — не найболючіша тема для України в умовах війни, але, судячи з реакції в соцмережах, громадянам цікаво: чим закінчиться затримання чергових корупціонерів?

І цей інтерес не випадковий. Ідеться не про пересічних чиновників і не про дрібні районні схеми. Серед затриманих — начальник поліції Івано-Франківської області, його заступник, перший заступник начальника поліції Тернопільської області, заступник начальника поліції Житомирської області, а також посередник, який, за версією слідства, передавав гроші. Тобто фігурантами справи стали люди, які, за логікою своєї професії, мали б бути втіленням закону, дисципліни й державного порядку.

Саме тому подібні історії викликають у суспільстві не лише роздратуння, а й відчуття внутрішнього надлому: якщо корупція проростає навіть у структурах, покликаних із нею боротися, то чи можна взагалі з нею впоратися?

Подібний скепсис виникає не на порожньому місці. В українській політиці давно з'явився свій особливий фоновий шум. Це не сирена тривоги і не гул генераторів у зимовому місті. Це звук чергового гучного затримання. Наручники на зап'ястях чиновника. Камери. Пресреліз силових структур. Формулювання про «масштабну корупційну схему», «організовану групу», «неправомірну вигоду». Кілька днів країна живе відчуттям, ніби держава нарешті почала очищати власну систему. Потім усе поступово затихає і зникає з порядку денного.

Актуальна історія з поліцейськими начальниками починається саме так. Шокуюча новина про «кришування» порноофісів. Сума шомісячної «даннини» — близько 20 тисяч «зелених». Жорсткі затримання, публічне приниження людей у погонах... Але українці таке вже не раз спостерігали: спочатку — шок, потім — заставка, далі — зникнення теми?

Якщо йдеться про високопоставлену особу, громадяни вже майже не ставлять питання про сам факт вини. Натомість у центрі уваги інше: яку призначать заставу і хто її внесе.

Парадокс української антикорупційної «епохи» полягає в тому, що корупція в країні одночасно і переслідується, і частково нормалізується. Система навчилася перетворювати боротьбу з корупцією на окремий політичний жанр. Гучні затримання стали чимось на кшталт державної постановки: публіка отримує емоційну розрядку, міжнародні партнери — візуальне підтвердження реформ, а частина еліти — негласну гарантію, що навіть у найгіршому разі все закінчиться грошима.

Історія з колишнім головою Офісу президента Андрієм Ермаком стала майже показовою ілюстрацією цієї моделі. У травні 2026 року українські і закордонні ЗМІ детально висвітлювали його арешт у справі про відмивання коштів під час будівництва елітного комплексу «Династія» під Києвом. Суд відправив його під варту на два місяці з можливістю виходу під заставу у 140 мільйонів гривень — понад три мільйони доларів. Сума значна навіть за мірками економічно більш розвинених країн. Але вже за кілька днів заставу було внесено. Причому, як повідомляли ЗМІ, гроші збирали десятки фізичних і юридичних осіб, серед яких були й такі, хто в принципі не міг законно заробити подібні суми.

Найдивовижніше в цій історії навіть не сума і не швидкість її збору. Дивує інше: суспільство практично не здивувалося. Нікого вже не шокує, що людина, офіційно не маючі статків рівня доларового мультимільйонера, здатна за лічені дні знайти тих, хто готовий внести за неї десятки мільйонів гривень. Ба більше, це сприймається як допустима практика.

І тут відбувається головний моральний злам. Коли держава роками демонструє громадянам, що покарання для еліти існує лише у формі тимчасового обмеження, суспільство починає внутрішньо відмовлятися від віри в закон як у моральну категорію. Закон перетворюється на тариф. На ціну ризику. На різновид фінансового страхування.

Для звичайного українця тюрма — це катастрофа, злам життя, клеймо, руйнування сім'ї. Для представників «вищого суспільства» — іноді лише пауза між судовими засіданнями та внесенням застави. І саме це руйнує суспільну мораль сильніше за саму корупцію.

Бо корупція як явище існувала завжди і всюди. Але небезпечною для держави вона стає тоді, коли зникає відчуття невідворотності покарання.

Україна сьогодні нагадує систему із зовні оновленою інституційною оболонкою та помітними реформами, всередині якої поступово накопичується дефіцит довіри. Ззовні — НАБУ, САП, ВАКС, постійні звіти про боротьбу з корупцією. Усередині — переконаність мільйонів людей у тому, що великі гроші та великі зв'язки здатні послабити практично будь-яке обвинувачення.

Історія колишнього віцепрем'єра Олексія Чернишова теж розвивалася за схожим сценарієм. Суд обрав йому запобіжний захід у вигляді багатомільйонної застави — спочатку 120 мільйонів гривень, пізніше в іншому епізоді фігурувала сума \$1,6 мільйона. І ці гроші також були внесені.

Кожна така історія залишає по собі не лише політичний слід. Вона поступово змінює психологію громадян.

Якщо судити за потоком новин про хабарі та відкати, на яких «погоріли» чиновники в різних кінцях країни, виникає стійке відчуття, що в суспільстві сформувалася або, якщо обережніше, майже сформувалася небезпечна думка: чесність стає долею невдач. Людина бачить, що нагорі домовляються, виходять під заставу, продовжують жити в елітних будинках, користуватися впливом і зв'язками. І тоді запускається повільний моральний процес: якщо правила існують лише для слабких, навіщо їх дотримуватися? Можливо, краще теж шукати обхідні шляхи?

І ось уже серед фігурантів починають з'являтися не лише судді, прокурори та поліцейські, а й лікарі, педагоги, дітячі мистецтва...

У мене давно виникає відчуття, що в Україні корупція перестала сприйматися як винятковий злочин. Вона стала соціальним механізмом кар'єрного просування. Але остаточно сформулювати це заважає надія, що точку неповернення ще не пройдено.

Ця надія спирається на те, що майже щодня можна спостерігати в соцмережах і значній частині українських ЗМІ. З них помітно, що українське суспільство продовжує підтримувати ЗСУ. Війна вимагає від громадян високого рівня самообмеження, жертвованості й довіри до держави «незважаючи ні на що».

Проблема в тому, що державна влада цим користується. Під приводом війни в Україні провладна партія «Слуга народу» та уряд нерідко вносять законопроекти, ухвалення яких може полегшити становище високопоставлених корупціонерів, а життя звичайних громадян зробити важчим.

Зазвичай такі ініціативи пояснюються необхідністю пошуку додаткових джерел фінансування армії та соціальних програм. Наприклад, подібного ефекту влада очікує від зменшення неоподаткованого мінімуму при отриманні посилок зі споживчими товарами, купленими на іноземних онлайн-платформах.

Але, по-перше, фахівці попереджають, що значного ефекту не буде, оскільки люди купуватимуть менше або перейдуть на «сірі» схеми. А по-друге, і це значно серйозніше: неможливо безкінечно вимагати від суспільства терпіння й економії на базових потребах, поки представники влади продовжують демонстративне споживання та накопичують дорогу нерухомість й автомобілі.

В Україні спостерігається ситуація, коли більшість воює, зазнає втрат воєнного часу, ховає своїх близьких і друзів, а меншість перетворюється на касту недоторканих, для якої кримінальна справа — лише дорогий сервісний епізод.

Саме тому корупція в Україні майже завжди концентрується нагорі. Не тому, що низові чиновники морально чистіші. А тому, що велика корупція потребує доступу до розподілу великих потоків грошей, ресурсів, ліцензій, держзамовлень, тіньових ринків і силового прикриття. Висока посада — це не лише влада. Це вхід у систему взаємних гарантій.

Ця система працює як складна мережа, де кожен вузол пов'язаний з іншим через компромат, послуги, гроші та страх. Що вище людина підіймається, то щільнішою стає ця мережа. Саме тому еліта так рідко реально карається: занадто багато учасників зацікавлені у збереженні мовчання.

Українська корупція давно перестала бути лише побутовим хабарництвом. Це форма політико-економічної системи, де державний апарат частково функціонує як механізм розподілу ренти. І поки ця модель зберігається, будь-які антикорупційні органи виглядатимуть як структури, що гасять окремі осередки пожежі, тоді як джерело вогню продовжує існувати.

Але надто важна ціна корупції — навіть не вкрадені мільярди. Найбільша ціна — руйнування майбутнього як ідеї. Коли випускник бачить, що кар'єру робить не той, хто компетентний, а той, у кого є зв'язки; коли підприємець розуміє, що чесна конкуренція програє телефонному дзвінку; коли солдат повертається з фронту в країну, де чиновник, обвинувачений у багатомільйонних схемах, за тиждень виходить під заставу і дає інтерв'ю, — держава починає втрачати не гроші. Вона починає втрачати сенс власного існування.

То як же перемогти цю всюдисущу корупцію? Історія свідчить, що жодна країна не перемогла систему корупцію винятково створенням нових відомств, арештами й публічними спецопераціями. Перемога починається лише там, де еліта стикається з реальним страхом невідворотного покарання. Не тимчасового дискомфорту. Не медійного скандалу. А реальної втрати активів, політичного майбутнього й суспільного статусу. І головне — реального позбавлення волі у виправній колонії, причому не у форматі спеціальної колонії, чемно створеної колись для владної верхівки.

Невже в нормальній країні Ермак, будучи причетним до великого корупційного скандалу, зміг би влаштуватися на роботу, пов'язану з адвокатурою? Це виглядає абсурдно.

А в Україні це стало можливим. І добре, якщо до цього не причетний президент, який не уникає відкритої демонстрації своєї прихильності до непотизму.

У зв'язку з усім цим дозвольте нагадати, що в Євросоюзи новин з України читають не лише ті, хто перебуває тут під тимчасовим захистом. Так-от, дивлячись із Європи, українська антикорупційна система радше справляє враження механізму контролюваної імітації самоочищення. Вона періодично приносить суспільству «жертви» у вигляді показових викриттів, а закордонним спонсорам — потрібну картину про те, що країна реформується. Але при цьому владна верхівка — потрібну робить усе, щоб зберегти статус-кво.

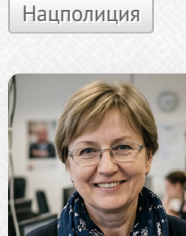
І люди це відчують. Тому кожне нове гучне затримання викликає дедалі менше надії та дедалі більше втомленої іронії. Суспільство вже не питає: «Невже посадять?». Суспільство питає: «Який розмір застави він визначить і хто внесе гроші?».

А це вже не просто криза правосуддя. Це криза придатності нової конструкції влади для руху країни до стаду, у якому вона зможе стати членом Євросоюзу.

Автор: [Олександр Косівніцев](#)

Теги: Офіс генпрокурора, Офіс генпрокурора, СБУ, МВС, МІД, Україна, Корупція, Корупція, Нацполіція

Націоналізм

Марія Войченко
ОГЛЯДАЧ НОВИН

23 травня 2026 г., 18:30 > Перегляди: 2028 > Коментарі: 1

Роздрукувати > Надіслати товаришу

Коментарі: comments powered by Disqus

Головна > Новини > Конфлікти > Політика > Думка > Події > Війна > Блоги

Про нас > Архів > Завантажити > Контакти

Рейдерство > Корупція > Економіка > Новини світу

Конфлікти > Політика > Корпоративні конфлікти > Кримінал

Позиція > Коментарі > Різне

Думка > Політика > Економіка

Події > Війна > Блоги

Відео > Блоги

Важливі новини

19.05.2026

Мільярди на крові під маскою меценатства: як власник «Тружів» Володимир Литвин легалізує дубайські ка...
#Тружів #Аваков #Ukrain One

13.05.2026

ROZSHUKUVANII BIZNESMAN BORIS USHEROVICH CHERZ KIPRSKO-ISPANSKIY LANDROMAT...
#РЖД #Кипр #Кипр

ЯК ОБИЙТИ БЛОКУВАННЯ І ЧИТАТИ НАШ САЙТ

Останні новини

По дати > По перекладачу > По коментаріям

14:58 Удар по екології та критичній інфраструктурі: РФ атакувала Бортиничку станцію аерації в Києві

14:53 Президент Фінляндії Александр Стубб може стати ключовим посередником у майбутніх переговорах Європи з РФ, — НС

14:47 У Києві під час футбольного матчу у гравця зупинилося серце: чоловіка врятували прямо на полі

14:40 Скандал у Києві: працівники ЦІК, які побили ветерана, відправляють у бойові частини

14:34 Російський удар по Подолу в Києві знищив музей «Чорнобиль» і пошкодив історичні пам'ятки

Підписуйтесь на наш канал в Telegram. Оперативно про головне

14:28 Учасників обстрілу Києва постраждали будівля Головного управління ДПС — вибито вікна

14:25 У Києві внаслідок нічної атаки РФ пошкоджено ЖК Trinity Trinity у Печерському районі

14:20 Кількість постраждалих від нічної атаки на Київ зросла до 77 осіб, росі — у тязькому стані, — Кличко

14:15 Росіяни обстріляли народера, який об'їжджав квартал після ракетного удару, ще семеро поранені

14:08 Die Welt: Зеленський продовжує мовчати про корупційний скандал із соратниками, який може стосуватися його особисто

14:01 У Києві затримали мародера, який об'їжджав квартали після ракетного удару по Подолу

13:55 Служба ЕБОИ в Конго виводить з-під контролю: солти загинили, у провінції уже скасовують аварейси

13:49 Символ незламності: мерську підкорює фото кур'єра, який везе замовлення на тлі зруйнованого ТРЦ «Квадрат» у Києві

13:43 Удар по паливному постачанню Домашдово та Шереметьєво: СБУ завдала удару по стратегічній нафтопереробній станції у Володимирській області РФ

13:37 Спроба номер два: бізнесмен Віталій Кропачов формує пул «лідерів думок» для медійної атаки на «Центрэнерго»

13:30 Кризовий вибух у Пакистані: під час руху пасажирського поїзда загинули 16 людей, десятки поранених

13:24 Ледаве загинув посол: МЗС Албанії викликає російського дипломата через масовану атаку на Київ

13:18 Кав Каллас: Удар Росії «Орешніком» підвищує ризики ядерної ескалации

13:12 Defence Express: Росія могла наростити виробництво ракет «Орешнік» після серії ударів

13:06 Київський суд піксія схему з фінктивними адресами для контрабанди смартфонів через пошту

12:59 Федеральний суд США заквив справу проти мігранта, якого раніше помилково депортували до Сальвадору, — ВВС

12:53 Axios: США та Іран обговорюють меморандум про 60-денне перемир'я з можливістю продовження

Теги новин

COVID-19 агресия России Аваков Війна

Война вСУ Вторжение

Даналла Трамп Донбасс ДТД Зеленский ЗСУ Киев Киев коронавирус Корупция

Напад Росії на Україну Нападение

Россиа на Украину оккупанти оккупанти Порошенко Путин Росія

Россия сбу США Украина Украина ЧП Эпидемия коронавируса

Наші опитування

Чи вірите ви, що Дональд Трамп зможе зупинити війну між Росією та Україною?

Так, повністю зможу

Частково зможу, але не відразу

Ні, не зможу

Це залежить від дій інших сторін

Важко відповісти

Голосувати

Показати результати опитування Показати всі опитування на сайті